

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 Oslo
postmottak@oed.dep.no

Oslo, 30.januar 2013

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/27/EU om energieffektivisering Høringsuttalelse fra Norsk Teknologi

Bakgrunn

I oktober 2012 ble energieffektiviseringsdirektivet vedtatt i EU, med påfølgende publisering i Official Journal den 14. november 2012. Direktivets formål er å sikre at EU oppfyller sitt mål om 20 % energieffektivisering innen 2020, samt legge til rette for ytterligere energieffektivisering etter 2020. Direktivet erstatter både CHP-direktivet (vedtatt av EØS-komiteen i 2006 med ikrafttredelse i Norge i 2007) og energitjenestedirektivet. Norske myndigheter konkluderte i 2007 at sistnevnte direktiv er relevant for inkorporering i EØS-avtalen, men direktivet er foreløpig ikke vedtatt av EØS-komiteen og tatt inn i norsk lovverk.

I forbindelse med den videre behandling i EØS-prosessen, sendte OED direktivet ut på offentlig høring i Norge den 20. desember 2012, med høringsfrist 30. januar 2013.

Norsk Teknologi organiserer de tekniske entreprenørbedriftene i Norge. Våre medlemsbedrifter installerer teknisk funksjonalitet i bygg, industri og infrastruktur, herunder energieffektive løsninger som er egnet til å sikre rasjonell energibruk etter parametere som type virksomhet, tid, temperatur og tilstedeværelse.

Norsk Teknologi gir med dette våre kommentarer til det vedtatte energieffektiviseringsdirektivet, og i den sammenheng vil vi konsentrere våre kommentarer om de deler av direktivet som påvirker markedet for energitjenester og løsninger for effektiv energiforvaltning.

Hovedmomenter i høringsuttalelsen

Norsk Teknologi er ikke i tvil om at direktivet er EØS-relevant, og vi anbefaler at det så snart som mulig implementeres i norsk lovverk. Nedenstående punktliste oppsummerer våre viktigste kommentarer til direktivet.

- Energieffektiviseringsdirektivet handler i hovedsak om å etablere og utvikle det europeiske markedet for energitjenester. Dersom direktivet ikke implementeres i Norge, vil norske aktørers forutsetninger for å konkurrere internasjonalt bli betydelig redusert.
- Norsk Teknologi mener at utformingen av et kvantifisert nasjonalt måltall er av avgjørende betydning for å lykkes med energieffektivisering. Et nasjonalt måltall vil ha betydning for utformingen av målrettede virkemidler, samt gjøre det mulig å etterprøve resultatene av de politiske virkemidlene.
- Etablering av en langsiktig strategi for rehabilitering av bygningsmassen vil være et viktig bidrag for å utløse energieffektivisering i eksisterende bygningsmasse.

- Direktivet stiller krav til energieffektivisering i offentlig sektor, noe som kan utløse store energibesparelser i offentlige bygg. Energieffektivisering av offentlig bygningsmasse vil også bidra til bevisstgjøring av det energimessige og økonomiske potensialet som ligger i energieffektivisering, samt bidra til utviklingen av et velfungerende marked for energitjenester.
- Norsk Teknologi vurderer Enovas programområder for energieffektivisering som gode, men ikke tilstrekkelige for å hente ut betydelige energibesparelser i eksisterende bygg. Energieffektiviseringsforpliktelser eller andre rettighetsbaserte støtteordninger er mer egnet til å nå volummarkedet.
- For å sikre nødvendig nasjonal tilgang til leverandører av energitjenester, bør myndighetene etablere en dialog med de relevante bransjeaktører for å vurdere egnede kompetansehevende tiltak.
- Norsk Teknologi mener at myndighetene gjennom å identifisere og adressere barrierer og kilder til markedssvikt vil spille en sentral rolle for å legge til rette for utviklingen av et velfungerende marked for energitjenester.
- En nasjonal handlingsplan for energieffektivisering vil være et sentralt styringsverktøy for å skape og synliggjøre en helhetlig struktur i rammene og virkemidlene for energieffektivisering, samt gjøre det mulig å vurdere oppnåelsen av nasjonalt mål for energieffektivisering.
- Direktivet bør implementeres i Norge så raskt som mulig ettersom det vil bidra til å utløse store samfunnsøkonomiske verdier som følge av næringsutvikling, økt sysselsetting, rasjonell samfunnsmessig energiutnyttelse, redusert behov for utbygging av produksjon og infrastruktur, samt realiseringen av Norges langsiktige energi- og klimamål.

Innledende kommentarer til energieffektiviseringsdirektivet

Norsk Teknologi har i en årrekke etterlyst et sterkere politisk engasjement for energieffektivisering. Våre anbefalinger bygger på flere offentlige studier og utvalg som alle peker på potensialet for energieffektivisering og hvilke virkemidler som vil utløse potensialet. Eksempler på relevante studier i denne sammenheng er Energieffektivisering (Energirådet 2008), Potensial for energieffektivisering i norsk landbasert industri (Enova 2010), Energieffektivisering (Lavenergiutvalget 2009), KRDs arbeidsgruppe for energieffektivisering av bygg (Arnstad-utvalget 2010) og Tiltak og virkemidler for redusert utslipp av klimagasser fra norske bygninger (NVE 2010).

Til tross for gjentatte utredninger, har ikke anbefalingene utløst ønsket politisk handling. Vi opplever derimot at Regjeringens ambisjoner knyttet til energieffektivisering har blitt redusert i løpet av den siste stortingsperioden. I Politisk plattform for Regjeringen (Soria Moria II erklæringen) heter det at Regjeringen vil «lage en handlingsplan for energieffektivisering i bygg, med mål om å redusere samlet energibruk vesentlig i byggsektoren innen 2020». I Prop. 33 S (2012–2013) Endringer i statsbudsjettet 2012 under Olje- og energidepartementet synes disse ambisjonene å være skjøvet kraftig ut i tid: «Regjeringa sin ambisjon er at energibruken i bygg per kvadratmeter skal vere vesentleg lågare i 2040 enn i dag.»

Det råder derfor stor usikkerhet, både blant våre medlemmer og i markedet for energitjenester generelt, knyttet til i hvilken grad norske myndigheter ønsker å bidra til den satsingen på energieffektivisering som vi nå opplever pågår internasjonalt og som er forsterket blant annet gjennom EUs vedtatte energieffektiviseringsdirektiv og det foregående energitjenestedirektivet.

For leverandører av energitjenester handler ikke energieffektivisering bare om det å spare energi. Det handler også om å legge til rette for økonomisk vekst, etablering av nye næringer, forretningsområder og arbeidsplasser, på tvers av ulike bransjer og fagfelt. Norge har lenge vært en dominerende aktør i europeisk energiforsyning, både som leverandør av energi og kompetanse innen energiproduksjon. Når EU nå trapper opp satsningen på energieffektivisering er det viktig at norske myndigheter legger til rette for utviklingen av et nasjonalt hjemmemarked for energieffektivisering, slik at norske leverandører kan hevde seg på en europeisk arena også på dette området i årene før og etter 2020.

Hvis norske myndigheter velger å utsette satsningen på energieffektivisering, vil norske markedsaktører være svakere posisjonert til å kapre globale markedsandeler, sammenlignet med europeiske konkurrenter. Det vil videre være en reell fare for at vi på sikt vil tape konkurransen også i hjemmemarkedet, etterhvert som nasjonale markeder for energitjenester smelter sammen.

Energieffektiviseringsdirektivet handler i hovedsak om å etablere og utvikle det europeiske markedet for energitjenester. Dersom direktivet ikke implementeres i Norge, vil norske aktørers forutsetninger for å konkurrere internasjonalt bli betydelig redusert. Norsk Teknologi er derfor ikke i tvil om at direktivet er EØS-relevant, og vi anbefaler at det så snart som mulig implementeres i norsk lovverk.

Kommentarer til innholdet i direktivet

Norsk Teknologis kommentarer til direktivets ulike artikler er gjengitt i det nedenstående. Vi har begrenset våre kommentarer til de artikler i direktivet som omhandler effektivisering av sluttbruk av energi.

Nasjonal målsetning for energieffektivisering (artikkel 3)

Artikkel 3 setter krav til at medlemslandene skal utforme en konkret nasjonal målsetning for energieffektivisering i 2020. Ved fastsettelse av nasjonalt måltall skal det tas hensyn til EUs samlede mål på 20 % primærenergibesparelser. Det nasjonale målet skal kvantifiseres, og det kan uttrykkes som maksimalt forbruk av energi i 2020, mengde energibesparelser i 2020 eller endring i energiintensitet.

Norge har i dag ikke et kvantifisert mål for energieffektivisering. Regjeringen har imidlertid utformet et kvalitativt mål for energieffektivisering i bygg i Prop. 33 S (2012–2013) Endringer i statsbudsjettet 2012 under Olje- og energidepartementet. Her er målet formulert som følger:

«Regjeringa sitt overordna og langsiktige mål er at nye bygg skal vere berekraftige med eit lågt avtrykk på miljø i heile byggets levetid.»

Implementering av direktivet vil innebære at den norske målsetningen må konkretiseres og kvantifiseres. Videre stiller direktivet krav til at målsetning skal gjenspeile all energibruk. Ny norsk målsetning for energieffektivisering må derfor inkludere sektorene industri og transport.

Norsk Teknologi mener at utformingen av et kvantifisert nasjonalt måltall er av avgjørende betydning for å lykkes med energieffektivisering. Et nasjonalt måltall vil ha betydning for utformingen av målrettede virkemidler, samt gjøre det mulig å etterprøve resultatene av de politiske virkemidlene.

Rehabilitering av bygg (artikkel 4)

Artikkel 4 i direktivet setter krav til at myndighetene etablerer en langsiktig strategi for rehabilitering av bygg. Strategien skal gjelde for offentlige bygg, næringsbygg og boliger, og skal bl.a. inkludere en oversikt over bygningsmassen, synliggjøre kostnadseffektive tilnærminger til rehabilitering, beskrive politiske virkemidler som skal stimulere til rehabilitering, samt inkludere beregninger av forventede energibesparelser.

I Norge har vi liten oversikt og kunnskap om markedet for rehabilitering av bygg. Omsetningen i ROT-markedene er anslått til å være ca. NOK 50 milliarder i året, men det finnes ingen verifiserte data som viser hvor stor andel av dette markedet som kan relateres til energibesparende tiltak. I en rekke offentlige dokumenter og potensialstudier har man anslått ulike rehabiliteringsrater i området 1-5 %, men det finnes ingen offisiell statistikk som kan underbygge de ulike anslagene. Våre erfaringer tilsier imidlertid at markedet for totalrehabilitering er vesentlig mindre enn det som fremkommer av offentlige dokumenter. En generell betraktning er at bygningseiere opplever det som lite kostnadseffektivt å oppgradere eksisterende bygningsmasse til gjeldende forskriftstandard, bl.a. som følge av svært kostbare energiforsyningskrav i byggeforskriftene. Det er uansett et stort behov for å

øke kunnskapen om rehabiliteringsmarkedet, synliggjøre barrierene og etablere målrettede tiltak for å øke antallet rehabiliteringer.

Stortinget har vedtatt å innføre krav til passivhusnivå i 2015 i byggeforskriftene, men det finnes ingen mål og handlingsplan knyttet til å øke antallet bygg som skal oppgraderes i til fremtidige forskriftsnivå. Norsk Teknologi mener at en norsk implementering av artikkel 4 vil være et viktig bidrag for å utløse energieffektivisering i eksisterende bygningsmasse.

Energieffektivisering i offentlig sektor (artikkel 5 og artikkel 6)

Offentlige bygg utgjør ca. 14 % av den totale bygningsmassen i Norge. I tillegg til at det kan utløses store energibesparelser i offentlige bygg, vil energieffektivisering i offentlige bygg kunne ha en stor smitteeffekt på privat sektor. Smitteeffekten vil kunne oppstå både som følge av en samfunnsmessig bevisstgjøring av det energimessige og økonomiske potensialet som ligger i energieffektivisering, og også som følge at det offentlig energieffektivisering vil bidra til utviklingen av et velfungerende marked for denne type tjenester.

Direktivets artikkel 5 stiller krav til at 3 % av statlig bygningsmasse (som eies og disponeres av Staten) må rehabiliteres hvert år slik at de oppfyller minstekrav til energiytelse i byggeforskriftene. Alternativt kan medlemstatene gjennomføre energieffektiviseringstiltak i statlig bygningsmasse som vil utløse minimum en tilsvarende mengde energibesparelser. Videre skal sentrale myndigheter oppfordre til implementering av en handlingsplan for energieffektivisering på lokalt/kommunalt nivå.

Implementering av artikkel 5 vil trolig innebære en mangedobling av rehabiliteringsraten i statlige bygg i Norge. Ettersom statlige bygg kun utgjør en marginal andel av den totale offentlige bygningsmassen, burde krav om rehabilitering utvides til også å omfatte kommunale bygg, slik kommisjonen hadde til hensikt i sitt opprinnelige forslag til direktiv.

Direktivets artikkel 6 krever at medlemstatene skal sikre at statlige instanser kun anskaffer produkter, tjenester og bygninger som har høy energiytelse. Norge har i dag, gjennom lov om offentlige anskaffelser og lovens krav til beregning av livssyklus kostnader, oppfylt deler av artikkel 6. Loven må imidlertid skjerpes på enkelte områder. Eksempelvis kan statlige virksomheter som følge av krav i vedlegg III til direktivet kun kjøpe eller leie bygg som tilfredsstiller minstekrav til energiytelse i byggeforskriftene (TEK10). Norsk Teknologi er positive til dette ettersom det vil bidra til økt grad av rehabilitering, også i bygg eid av privat sektor.

Energieffektiviseringsforpliktelser (artikkel 7)

For å kunne realisere et mål om energieffektivisering innen 2020 vil det være nødvendig å gjennomføre energieffektiviseringstiltak i eksisterende bygningsmasse. Ettersom myndighetene har begrensede muligheter til å komme med regulatoriske inngrep i eksisterende bygningsmasse, vil det være nødvendig å ta i bruk økonomiske virkemidler.

I Norge er det Enova som forvalter de nasjonale støtteordningene for energieffektivisering i bygg. Enovas støtteprogrammer for energieffektivisering inkluderer tilskuddsordningen for husholdninger, investeringsstøtte til nye bygg og omfattende rehabilitering, samt investeringsstøtte til eksisterende bygg og utomhusanlegg. Norsk Teknologi vurderer disse ordningene som gode, men ikke tilstrekkelige. Årsaken til det er at de fleste enkle og lønnsomme energieffektiviseringstiltak faller utenfor ordningene. Tilskuddsordningen for husholdninger dekker kun et fåtall spesifikke teknologier for energieffektivisering (varmepumpe og styringssystem). Investeringsstøtte til rehabilitering dekker kun oppgradering av bygninger i henhold til kriterier i NS3700 og NS3701. Når det gjelder investeringsstøtte til eksisterende bygg og utomhusanlegg har Enova satt som krav at støtten skal være økonomisk utløsende og at minimum energisparemål må utgjøre 100 MWh per år. Sistnevnte kriterier medfører at de fleste enkelttiltak og enkeltbygg faller utenfor Enovas støtteprogram. I tillegg opplever markedsaktørene selve søknadsprosessen som en barriere der søknadene er gjenstand for individuell

behandling. Den individuelle behandlingen skaper usikkerhet om hvorvidt støtte vil bli innvilget og hvilket støttenivå markedsaktørene kan forvente å oppnå.

Energieffektiviseringsdirektivets artikkel 7 stiller krav om etablering av en ordning med energieffektiviseringsforpliktelser. Ordningen innebærer at myndighetene pålegger definerte markedsaktører (energileverandører/distributører) å gjennomføre eller finansiere energisparetiltak, slik at en samlet politisk målsetting om redusert energibruk oppnås. Ordning er rettighetsbasert og markedsbasert og bærer derfor klare fordeler sammenlignet med dagens søknadsbaserte system som Enova forvalter. Norsk Teknologi har sammen med en rekke andre markedsinteressenter de senere årene anbefalt at det etableres et slikt virkemiddel i Norge. Ordninger med energieffektiviseringsforpliktelser er introdusert i en rekke europeiske land, bl.a. Italia, Frankrike, Danmark og Polen. En felles erfaring som landene har gjort seg er at ordningene fungerer etter hensikten. Energispareforpliktelser løser mange av utfordringene knyttet til dagens søknadsbaserte støtteregime. Fordelene med en ordning med energieffektiviseringsforpliktelser inkluderer blant annet:

- Økt konkurransenøytralitet ettersom det ikke settes krav til bruk av spesifikk teknologi eller mengde energibesparelser
- Rettighetsbasert støtte eliminerer usikkerhet knyttet til en søknadsprosess
- Sikre kostnadseffektiv oppnåelse av tallfestet mål om energieffektivisering
- Liten belastning av offentlige budsjetter
- Utløse tiltak som i dag hindres av markedssvikt
- Skape nye arbeidsplasser i et marked av bedrifter som tilbyr energitjenester

Artikkel 7 åpner for å etablere alternative økonomiske virkemidler, så lenge den totale mengden energibesparelser ikke blir mindre enn dersom en ordning med energieffektiviseringsforpliktelser blir implementert. Norsk Teknologi mener at skattefradrag for energieffektivisering (EnergiFunn) eller rettighetsbaserte støtte fra Enova kan være egnede alternative tilnærminger.

Artikkel 7 beskriver også hvordan nivået på den totale energieffektiviseringsforpliktelsen skal beregnes. Årlig energieffektiviseringsforpliktelse skal utgjøre årlig 1,5 % av energi solgt til sluttbruk i perioden 2014-2020. Ifølge våre beregninger vil det gi en samlet energispareforpliktelse for Norge på ca. 17 TWh i 2020. Direktivet gir imidlertid mulighet for enkelte unntak, der bruk av disse gir Norge en samlet energispareforpliktelse på ca. 13 TWh innen 2020.

I Prop. 33 S (2012–2013) skriver Regjeringen som følger: «Regjeringa legg til grunn at frå 2010 til 2020 vil dei iverksette verkemidla gje ein effekt på 15 TWh energieffektivisering i bygg.» Det er viktig å understreke at Regjeringens beregning ikke kan legges til grunn for oppfyllelse av direktivets artikkel 7. Kun tiltak som implementeres i perioden 2014-2020 vil kunne telle mot den totale energispareforpliktelsen på 13 TWh. I Regjeringens beregning av 15 TWh er det blant annet tatt hensyn til innføring av elavgift før 2001 og nye energikrav i byggeforskriftene i 2007 og 2010. Ettersom disse tiltakene ble implementert før 2011 vil de ikke kunne legges til grunn for oppfyllelse av en energispareforpliktelse i henhold til artikkel 7.

Energisjekk og EOS (artikkel 8)

Ifølge artikkel 8 i direktivet vil myndighetene ha et ansvar for å fremme tilgjengeligheten av og gjennomføringen av energisjekk og energioppfølgingssystemer (EOS) for alle sluttbrukere av energi. For større forbrukere skal det stilles krav om etablering av energisjekk og EOS.

Norsk Teknologi mener at manglende kunnskap om energibruk og potensial for energieffektivisering blant eiere og leietakere av bygg utgjør en stor barriere for gjennomføring av lønnsomme energisparetiltak. I 2012 etablerte Enova et nytt støtteprogram for etablering av EOS i industrien. Det er foreløpig ikke etablert et tilsvarende program for bygningssektoren. Implementering av direktivet vil innebære at industribedrifter skal pålegges å etablere energisjekk/EOS. Enovas bør da rette sitt fokus mot tjenesteytende sektor, mindre bedrifter og husholdninger.

I klimaforliket fra 2008 ble det satt som mål at det skulle innføres en ordning for energisjekk av boliger. I Meld. St. 21 (2011–2012) Norsk klimapolitikk skriver Regjeringen følgende; «Klimaforlikets punkt om energisjekk er fulgt opp ved at det er innført krav om energimerking ved salg, utleie, og oppføring av bygninger.» Norsk Teknologi ønsker i den forbindelse å understreke at dagens ordning for energimerking av bygg ikke tilfredsstillende de kriterier til energisjekk som er gitt i direktivets annekse VI. Her stilles det blant annet krav om at anbefalte energieffektiviseringstiltak skal inkludere tydelig informasjon om energisparepotensial og så langt det er mulig basere seg på en analyse av livssyklus-kostnader (LCC).

Energimåling (artikkel 9)

Tilgangen på individuelle målerdata av høy kvalitet er en forutsetning for å skape økonomiske incitament til energieffektivisering hos sluttbruker. Artikkel 9 i direktivet stiller krav til individuell måling, funksjonalitet i målerne og tilgangen på målerdata.

Norsk Teknologi mener at utrulling av AMS som følge av AMS-forskriften vil være tilstrekkelig for å ivareta direktivets krav til måling av forbruk av elektrisitet. Det må imidlertid stilles tilsvarende krav til individuell måling av varme. I følge artikkel 9 skal det innføres krav til individuell måling av fjernvarmeleveranser innen 2016. Norsk Teknologi mener at det av forbrukerhensyn bør settes krav til individuell måling av varme så raskt som mulig.

Krav til kompetanse, godkjenning og sertifisering av energitjenesteleverandører (artikkel 16)

Artikkel 16 i direktivet omtaler krav til kompetanse, godkjenning og sertifisering av energitjenesteleverandører. Trolig vil det være et behov for å øke den samlede tekniske kompetansen i markedet for energitjenester for å kunne gjennomføre nødvendige energieffektiviseringstiltak i tråd med artikkel 4, 5, 6, 7 og 8. Dette vil imidlertid være en felles utfordring for både myndigheter og markedsaktørene, og den bør adresseres i en dialog med de relevante bransjene for å vurdere egnede kompetansehevede tiltak, for eksempel som del av Bygg21 programmet som etableres i 2013.

Det er imidlertid viktig å understreke at offentlige krav til kompetanse og sertifisering ikke må virke hemmende på markedsutviklingen og fremveksten av nye aktører som tilbyr energitjenester.

For utøvelse av enkelte oppgaver kan være hensiktsmessig å stille krav til offentlig godkjenning og sertifisering. Eksempelvis kan dette gjelde krav til obligatorisk energivurdering av tekniske anlegg som reguleres av energimerkeforskriften. Et annet eksempel der sertifisering av aktører vil være aktuelt er utførelse av oppgaver regulert av F-gass forordningen (varme- og kjøleanlegg).

Øvrige tiltak for å fremme markedet for energitjenester (artikkel 18 og 19)

Markedet for energitjenester i Norge fremstår i dag som svært lite utviklet, og selve begrepet er heller ikke en del av dagligtalen for hverken politikere eller markedsaktører. Blant tiltakene som kreves av artikkel 18 i direktivet er at myndighetene gjør offentlig tilgjengelig en liste over tilgjengelige energitjenesteselskap, mulige forretnings- og innkjøpsmodeller, finansieringsløsninger, samt utforming av standardiserte energisparekontrakter som kan benyttes fritt i markedet.

Artikkel 19 stiller krav om at myndighetene identifiserer og adresserer både regulatoriske og markedsmessige barrierer for energieffektivisering. Sentrale barrierer i den forbindelse kan være principal-agent problematikk (eier-leier), risikoaversjon, skjev informasjonsstruktur, manglende finansieringsløsninger, uoversiktlige innkjøpsprosesser etc. Norsk Teknologi mener at myndighetene bør inngå en dialog med relevante bransjeorganisasjoner for å avdekke og utforske mulige løsninger på disse barrierene. Vi mener at markedet preges av mange kilder til markedssvikt som kan fjernes uten bruk av regulatoriske krav og økonomiske virkemidler.

Norsk Teknologi er av den oppfatning at myndighetene vil spille en sentral rolle for å legge til rette for utviklingen av et velfungerende marked for energitjenester. Vi vurderer utviklingen av et slikt marked som en sentral forutsetning for at vi skal lykkes i å realisere det økonomiske potensialet for

energieffektivisering i Norge, samt utvikle nasjonale aktører som vil kunne tilby energitjenester på en europeisk og globalt arena.

Nasjonal handlingsplan for energieffektivisering (artikkel 24)

Norsk Teknologi har i flere år etterlyst en nasjonal handlingsplan for energieffektivisering. Mangelen på et nasjonalt mål og handlingsplan for energieffektivisering har etter vår mening ført til en tilfeldig, lite koordinert, og lite ambisiøs utforming av rammebetingelser for energieffektivisering.

I artikkel 24 stilles det krav om utforming av en nasjonal handlingsplan for energieffektivisering. Handlingsplanen skal baseres på en mal utformet av Kommisjonen. En nasjonal handlingsplan for energieffektivisering vil være et sentralt styringsverktøy for å skape og synliggjøre en helhetlig og forutsigbar struktur i rammene og virkemidlene for energieffektivisering. Handlingsplanen skal sannsynliggjøre at de politiske tiltakene i sum vil utløse det nasjonale mål for energieffektivisering.

Avsluttende kommentarer

Ifølge det Internasjonale Energibyrådet (IEA) har verdens energiforbruk vokst med 1,8 % årlig i perioden 1980 til 2009. Byrådet forventer videre at energiforbruket skal øke med ca. 40 % frem mot 2035. Økningen i bruk av fossile brensler er ventet å utgjøre nesten 30 % fra dagens nivå. Den forventede økningen i globalt energibruk er imidlertid ikke forenelig med FNs klimapanelers mål om maksimalt 2 grader temperaturøkning i 2050, et mål som ligger til grunn for energi- og klimapolitikken i både Norge og EU.

Energieffektivisering vil spille en sentral rolle i realiseringen av 2-grader målet. Ifølge IEA vil energieffektivisering kunne bidra med over 70 % av nødvendige utslippsreduksjoner frem mot 2020. Gitt Norge og Europas mål om å oppfylle 2 grader-målet, er det av avgjørende betydning at vi evner å hente ut potensialet for energieffektivisering og det vil derfor vokse frem et enormt internasjonalt marked for energitjenester.

Dessverre har Norge til nå ikke lyktes i å prioritere energieffektivisering høyt nok på den energipolitiske dagsordenen. Faktisk er Norge et av ytterst få land i Europa som ikke har et nasjonalt mål og handlingsplan for energieffektivisering, og etter at EU vedtok energitjenestedirektivet (2006) merker vi nå at norske aktører står i fare for falle bak i den europeiske utviklingen. Vi håper imidlertid at de politiske mål og virkemidler som vi ser utvikler seg i Europa kan gi inspirasjon til norske myndigheter om snarest mulig å starte arbeidet med å implementere energieffektiviseringsdirektivet. De politiske rammer og virkemidler for energieffektivisering i Norge fremstår i dag som tilfeldige og lite koordinert. Direktivet gir Norge en anledning til å utforme en etterlengtet strukturert og helhetlig nasjonal strategi for energieffektivisering.

Direktivet bør implementeres i Norge så raskt som mulig, Ikke bare fordi vi er forpliktet av EØS-avtalen, men fordi det vil bidra til å utløse store samfunnsøkonomiske verdier som følge av næringsutvikling, økt sysselsetting, rasjonell samfunnsmessig energiutnyttelse, redusert behov for utbygging av produksjon og infrastruktur, samt realiseringen av Norges langsiktige energi- og klimamål.

Med vennlig hilsen

Norsk Teknologi

Direktør Næringspolitikk